

מייזם זכרון משפחתי

שיח משפחתי

שם הסיפור: תמיד להיות אדם

שם המספר: משה הופמן

מקורות העשרה

מתוך היומן שהם כתבו במסתור:

אנו סופרים את עצמינו שוב, אנחנו תשעה יהודים, לאף אחד אסור לראות אותנו לאף אחד אסור לשמוע אותנו אסור שמישהו יעלה בדעתו שבבית זה נמצאים יהודים. טעות הכי קטנה זה עלול להיות סופינו. יום ולילה 24 שעות לכל שעה שישים דקות וכל דקה שישים שניות. בכל שניה אנחנו צריכים להזכיר לעצמינו שאנחנו צריכים להיזהר. האוזניים מתוחות לשמוע כל חשד. צריכים אנו להשגיח אחד על השני שלא נרים את הקול, אפילו לא להתעטש, הולכים אנו על קצות האצבעות ושמים לב לכל רחש מתחת לאדמה.

חנה סנש:

במדורות מלחמה, בדליקה, בשריפה,

בין ימים סוערים של הדם,

הנני מבעירה את פנסי הקטן

לחפש, לחפש בן אדם.

שלהבות השריפה מדעיכות פנסי

אור האש מסנוור את עיני;

איך אביט, איך אראה, איך אדע, איך אכיר,

כשהוא יעמוד לפני?

תן סימן אלוהים, תן סימן על מצחו,

כי באש, בדליקה ובדם,

כן אכיר את הזיו הטהור, הנצחי,

את אשר חיפשתיו: בן אדם

נקודות לשיח

1. מהם הקשיים איתם נאלצו להתמודד היהודים שבמסתור?
2. האם קרה לכם פעם בו הייתם צריכים לשמור סוד כדי לעזור למישהו אחר? מה הסיבה שעשיתם זאת?
3. מהם הקשיים להישאר "אדם" במצבים של שקיעה פיזית ומנטלית וכיצד מתגברים על כך?

בקשה ומשימה

1. צלמו את השיח המשפחתי או חלק ממנו (סרטון או סטילס) ושתפו אותנו ע"מ לשתף זאת לפייסבוק שלנו.
2. צלמו סרטון (בן 3-5 דקות) המתאים לימים שבין יום השואה ויום העצמאות. בו תעלו סיפור משפחתי קצר הקשור לתקופת הגלות, השואה, העלייה, הקליטה. של כל תפוצות ישראל. אנו נעלה את מקבץ הסיפורים לפייסבוק ולאתר הבית כך שיעמדו לרשות הציבור.

את התמונות והסרטונים שלחו בבקשה לווטצפ 0524700906